

VĚŽNĀK

KOMPAS TŘEŠŤSKÉ FARNOSTI

SLOVO OTCE MARTINA

Prožíváme postní dobu, která nás má připravit na největší křesťanský svátek - Velikonoce.

POPELEČNÍ STŘEDA VE SVATÉ ZEMI

Tento rok jsme se „ocitli“ na Popeleční středě v Izraeli a mohli jsme prožít neopakovatelný zážitek vstupu do postní doby.

www.tre-fa.cz
redakce@tre-fa.cz

vydavatel

Římskokatolická farnost Třešť

redakce

Květa Zažímalová (KZ)
Ludmila Koukalová (LK)

další autoři příspěvků

Jan Zach (Jan)
Jan a Klára Mikešovi (JaKM)

autoři fotografií

titulní strana - Kalčíkovi
Kalčíkovi - str. 7, 8
ĎZ - str. 10
archiv Charity - str. 11
Mikešovi - str. 13
J. Staněk, ĎZ - str. 14, 15

jazyková korektura

Květa Zažímalová

typografická úprava

David Zažímal (ĎZ)

distribuce

Distribuci zajišťuje redakce
v počtu 150 výtisků.

adresa redakce

B. Němcové 570, Třešť 589 01

kolportéři

redakce; Staňkovi;
Duchanovi; Bambulovi;
Hynkovi a kolportéři
z bratrských farností

Vydáváno výlučně pro vnitřní
potřeby farnosti. Neprodejné.
Stanovisko redakce se nemusí
ztotožňovat s obsahem zveřej-
něných příspěvků. Anonymní
příspěvky nezveřejňujeme!

STR.	NÁZEV
3	Slovo otce Martina
4	Mladí připravili projekt "Adoptuj si kněze"
5	Rozhovor s ...
6	Modlitba za mír
7	Popeleční středa ve Svaté zemi
9	Společenství, jsme na začátku společné cesty
10	Ať se můžeme setkat
11	Domácí hospic Bárka
12	Z města betlémů do města betlémů
14	Plavba na Havaj
15	Tábor 2023

Uzávěrka příštího čísla bude 4. června 2023!
NÁKLADY NA TOTO ČÍSLO ČINÍ 20,- Kč.

Příspěvek na Věžník
K platbě lze použít tento QR kód.
Číslo účtu: 1593528066/3030

SLOVO OTCE MARTINA

Drazí farníci,

prožíváme postní dobu, která nás má připravit na největší křesťanský svátek – Velikonoce. Toto období je pro nás věřící velmi důležité, neboť nás vede k hlubšímu zamýšlení nad naším vztahem k Bohu a ke druhým lidem.

Velikonoce nám pak přináší radostnou zprávu o Vzkříšení Páně, o jeho vítězství nad smrtí a nad zlem. Tato událost přináší naději a nový smysl našemu životu. Protože víme, že Ježíš Kristus vstal z mrtvých, můžeme věřit, že i my můžeme překonat své vlastní temnoty a směřovat ke světlu a k Boží lásce.

V této souvislosti bych se rád zaměřil na situaci, která nastala v mezičase, mezi Ježíšovou smrtí a jeho nanebevstoupením. Ježíšovi učedníci byli tehdy zavření ve večeradle, bojácní a bezradní. Modlili se a čekali, co bude dál. V mnoha ohledech se tato situace může podobat naší současné situaci. Mnoho našich farností je tak trochu uzavřeno vůči okolnímu světu. Scházejí se, modlí se, ale jsou uzavřeni a neví, jak z toho ven.

Stejně jako učedníkům o Letnicích pomohl Duch svatý k vyjití ze skrýše a k šíření evangelia, i nám může pomoci na cestě k ostatním lidem a k vyjádření naší víry. Duch svatý dává věřícím sílu a odvahu překonat strach a uzavřenost, aby mohli ukázat světu svou víru a lásku k bližním.

Věřím, že Duch svatý i nám dá sílu, abychom mohli vyjít ze svého „večeradla“ a byli „připraveni obhájit se před každým, kdo se nás ptá po důvodech naší naděje“. (1.Petr 3,15)

Na začátku června nás čeká další ročník Noci kostelů. Je to akce, která vždy do kostela přivede i ty, kteří jsou církvi vzdáleni. Před touto akcí bych rád společně s Vámi vytvořil mimořádné vydání Věžníku (s pozváním na Noc kostelů), které bychom doručili všem obyvatelům Třeště. Kromě programu a pozvánky bych byl rád, aby se tam objevily i nějaké Vaše osobní příběhy či zážitky, kdy do Vašeho života nějak zasáhl Bůh. Jistě každý z Vás má nějakou takovou zkušenost, která může povzbudit i druhé. Proto bych Vás chtěl požádat, abyste už teď o tom začali alespoň přemýšlet. Z Vašich příběhů bychom pak do toho mimořádného vydání některé vybrali a otiskli (buď s podpisem, nebo i anonymně). Pokud by se Vašich příběhů sešlo více, můžeme je pak vydat v dalších číslech našeho zpravodaje.

Předem děkuji za Vaši ochotu a těším se na spolupráci.

Požehnané velikonoční svátky Vám přeje

otec Martin

MOBILNÍ APLIKACE NOC KOSTELŮ - 2. 6. 2023

Pro návštěvníky Noci kostelů je k dispozici další možnost, jak si předem naplánovat vlastní program z široké nabídky, kterou pořadatelé chystají. Kromě již tradičních webových stránek a různých tiskovin lze využít také aplikaci pro zařízení se systémem Android a nově i Apple iOS.

Aplikace poskytuje zejména informace o zapojených kostelích a jejich progra-

mech. Standardní funkcí je nabídka programu nejbližších kostelů a modliteben podle GPS polohy uživatele. Kromě toho je v přehledu zapojených míst možné hledat a listovat podle okresu či kraje. Seznam zapojených kostelů a nabízených programů je v aplikaci aktualizován z centrální databáze webových stránek www.nockostelu.cz.

MLADÍ PŘIPRAVILI PROJEKT „ADOPTUJ SI KNĚZE“

I kněží potřebují naši modlitební podporu. DCM Brno se proto rozhodlo uspořádat modlitební akci Adoptuj si kněze. Navazují tím na projekt ADCM Olomouc, kde již tato akce běží a těší se velkému zájmu. „Tato akce je určena pro všechny věkové kategorie, proto šiřte tuto zprávu také mezi své rodiče, prarodiče,“ prosí organizátoři. Více ZDE <https://www.biskupstvi.cz/2023-02-14-adoptuj-si-kneze>

Na otázky odpovídá Martina Dvořáková z Diecézního centra mládeže Brno:

Kdo dal hlavní impuls zapojit se po vzoru olomoucké arcidiecéze?

Na společném setkání diecézních center mládeže z celé republiky proběhlo společné sdílení o projektech, na kterých kdo pracuje, a právě olomoucké arcidiecézní centrum mládeže zmínilo i svůj projekt Adopce kněze, jehož myšlenka nás velmi zaujala. Díky jejich ochotě a vstřícnosti poskytnout nám veškeré informace i materiály jsme ho v rámci aktivit DCM Brno spustili také.

Kolik kněží si mohou zájemci "adoptovat"?

V projektu naší diecéze mohou zájemci „adoptovat“ 239 diecézních kněží, 67 řeholních kněží a 49 jáhnů.

Jsou mezi nimi i biskupové?

Ano, jsou zde také. Ale už jsou „rozebrání“.

Jaký je zatím zájem, kolik lidí si už na webu "svěho" kněze "vylosovalo"?

O projekt je obrovský zájem. V původním plánu byla adopce pouze diecézních kněží, ti všichni však byli adoptováni již v prvních dnech po spuštění, proto jsme zapojili i seznam řeholních kněží působících v naší diecézi a i seznam těch, kteří přijali jáhenské svěcení. V tuto chvíli (přesně týden

po spuštění) již zbývá „adoptovat“ posledních pár jáhnů. Poté pojedeme „druhé kolo“ – každý svěcený v naší diecézi pak bude mít, jak doufáme, dva zájemce, kteří ho budou podporovat svou modlitbou.

Bude tento závazek trvalý?

Adopce je na dobu neurčitou. 😊 Určitě bychom to ale nenazvali závazkem – jedná se o ochotu lidí se modlit.

Dozví se kněz, kdo si ho adoptoval?

Ne, akce je zcela anonymní. Pokud se chce dotyčný „svěmu“ knězi ozvat a být s ním v kontaktu, je to jeho osobní volba.

ADOPTUJ SI KNĚZE
1 kněz potřebuje modlitební podporu!

- 1 NAPIŠ NÁM**
email na adresu dcm.brno@biskupstvi.cz
(toto je na FB DCM Brno)
- 2 DO PŘEDMĚTU EMAILU**
word "adopc kněz"
- 3 PŘIJEDE TI ZPRÁVA**
s náhodně vylosovaným jménem kněze
z naší brněnské diecéze
- 4 ZPRÁVA BUDE OBSAHOVAT**
krátkou modlitbu, kterou se prosíš modlit

DCM
Projekt je pod záštitou Biskupství brněnského

P. JANEM KRBCEM

Reakcí bylo mnoho. I u nás v Třešti. Našlo se víc těch, kteří Tvou iniciativu ocenili?

Tak asi ne ocenili, ale vyjádřili podporu. Bylo pár e-mailů, kde mě pisatelé podpořili, ale většina e-mailů, SMS a telefonátů byla velice vulgárních, zlých a útočných. Některá slova o tom, co jsem zač, nelze publikovat ani po dvacáté druhé hodině. Co ale musím zmínit, dostal jsem obrovskou podporu od svých farniků ať už kostelových nebo nekostelových a také od svých přátel a známých. Každý pozitivní hlas byl velkou vzpruhou, protože člověk už začínal mít pocit, že je ta největší špína na světě a že by bylo lepší, aby se nebyl narodil. Velmi mě potěšilo, když jsem se dozvěděl, že desetiletý kluk pochopil, že si pan farář dělá legraci a nechápe, proč to ti dospěláci tak řeší. Pozitivum, které to všechno přineslo, vnímám v tom, že se upevnily vztahy mezi mnou a mými farníky, ať už kostelovými nebo nekostelovými, kteří se mnou byli před tím častěji v kontaktu a už mě tak trochu víc znají. Prostě jsem v té nejlepší farnosti na světě. 😊

Myslíš si, že by duchovní měli o politice více mluvit a prezentovat své názory?

Více asi ne, ale vyjadřovat se k životu, ke světu, k dění kolem nás i k politice určitě. Každý z nás je součástí tzv. polis, tedy obce, města, ve kterém žije. Nemohu své občanství odložit před dveřmi kostela a pak si jej zase obléknout. Víš, kdybych řekl: „Vy, kteří volíte, x, y, nebo vy, kteří volíte tu a tu stranu, jste taková a makoví. Máte volit toho a toho.“ To by bylo opravdu mimo a za hranou. Ale každý má právo vyjádřit svůj názor. I kněz. Nejvíc mě zarazí, že máme svobodu slova, ale běda, jakmile člověk vyjádří názor, se kterým druhý nesouhlasí. Jako by ta svoboda slova najednou přestala platit, či co.

Nedělní mše svaté z Rokytnice nad Rokytnou jsou stále přenášeny on-line. I po této zkušenosti to tak zůstane?

Jendo, myslím, že mnozí z nás zaznamenali, jak jsi byl v souvislosti s volbou prezidenta mediálně „propírán“. Nechci vypadat jako bulvární novinář, ale zeptám se. 😊 Co Tě vedlo k tomu, že jsi na závěr nedělní mše svaté otevřeně vystoupil a promluvil o voličích Andreje Babiše?

No, říkal jsem si, že bude dobré to nějak vtipně glosovat. Použil jsem tedy humornou formu a slova jednoho lektora manželských přednášek, který při jedné příležitosti řekl: „Nehlaste se, nebo vám ublížím...“ Samozřejmě, že nechtěl nikoho fyzicky napadnout. Takže by mě ani ve snu nenapadlo, že by tato slova někdo bral smrtelně vážně. Důležité je zmínit, že jsem hovořil k lidem, kteří se právě účastnili bohoslužby. Netušil jsem, že by stream mše svaté mohl někdo zneužít a udat dezinformačním webům. Do této doby jsem si žil v krásné pohodové bublině a byl jsem překvapen, kolik zla a hnusu je mezi lidmi.

Ano, určitě. Je to služba, která za víc jak dvouletou dobu poskytování byla pouze jednou zneužita. Minulý týden mě potěšil telefonát. Měl jsem kvůli povídání k lektorům přehozenou mši sv. se svým kolegou z jiné farnosti. Volala mi jedna paní, kde to jsem a jak to, že nemám mši já. Líbí se jí mše z Rokytnice a je pravidelnou účastnicí. I kdyby to měl být jediný člověk, a věřím, že jich je více, má cenu stále vysílat.

Jak na Tvé vystoupení a mediální „masáž“ zareagovali farníci?

Jak už jsem zmínil, od těch svých mám jen pozitivní reakce a velkou podporu. Někteří po přečtení komentářů na FB říkali, že nechápou, kde se v lidech bere tolik zloby a nenávisti. Žádné negativní reakce se ke mně od mých farníků nedostaly. Byl jsem v Rokytnici na hasičském plese a zaznamenal jsem od „neekostelových“ obavu, abych náhodou nebyl za to, co se stalo, někam přeložen. Uvědomil jsem si díky tomu, jak je důležité, abychom se nebáli říct, napsat, když se nám něco líbí. Ať je to televize, rádio, politik, herec či herečka, zpěvák či zpěvačka, moderátor nebo moderátorka. Těch negativních a hnojometných komentářů mají víc jak dost. O to důležitější je pro ně ta pozitivní podpora a pozitivní zpětná vazba.

Už se situace zklidnila? 😊

Ještě občas přijde nějaký e-mail. Ale je to už jen výjimka. Ani jsem na všechny neodpověděl... Prostě to nebylo v mých silách. Říkám si, že potřebuji mít psychickou i fyzickou sílu pro farníky a teď i pro školu, kterou studuji. Po tom všem psychickém vypětí se mi po roce znovu rozjel pásový opar v oku, ale už je to dobré. Takže ty nenávislné e-maily už nečtu, za to mi to nestojí, a na FB jsem zablokoval komentáře od těch, které nemám v přátelích.

A na závěr už o něčem jiném. Co Tě v nejbližší době čeká? Na co se těšíš?

Tak teď nedávno jsem začal druhý semestr na žurnalistice v Brně, takže jsem rovnýma nohama v učebním procesu. A co mě čeká? Točení dalších rozhovorů pro náš podcast Na okraji (www.naokraji.art). Zároveň jsem byl přijat do týmu studentského Rádía R na fakultě, takže budu přispívat i tam. A těším se na zkouškové, protože pak budu mít víc času na odpočinek, během semestru je to z jedné činnosti do druhé. A jako každý student se letos mnohem, mnohem víc těším na hlavní prázdniny. 😊 I když se budu možná opakovat, tak se těším na každé setkání s farníky, protože mezi sebou máme krásné vztahy a je nám spolu dobře.

- KZ -

MODLITBA ZA MÍR

Bože, náš nebeský Otče, Stvořiteli světa, prosíme, chraň své velkolepé dílo a nedopusť, aby ruka člověka, kterého jsi stvořil k obrazu svému, toto Tvé dílo ničila a zničila.

Bože, buď k nám milosrdný a milostivý, prosíme, slituj se nad námi hříšníky.

Vroucně Tě prosíme, ať skončí válka na Ukrajině a všechny boje ve světě, kde se válčí, aby se obnovil mír.

Prosíme o zachování míru nejen v našich srdcích a duších, v naší drahé vlasti, ale též na celém světě.

O to Tě s pokorným srdcem prosíme, skrze Tvého jednorozeného Syna Božího, našeho Pána Ježíše Krista a Tvé nejčistší snoubenky naší Matky ustavičné pomoci Panny Marie.

Amen

Pro Věžník vybrala
Marie Burdová

POPELEČNÍ STŘEDA VE SVATÉ ZEMI

Tento rok jsme se „ocitli“ na Popeleční středě v Izraeli a mohli jsme prožít neopakovatelný zážitek vstupu do postní doby.

Nejprve pár úvodních slov, jak se to vlastně přihodilo. Ve Svaté zemi jsme byli již dvakrát, jednou na krásné novozákonní pouti s cestovní kanceláří „Křížek“ a potom sami po vlastní ose s jednou z našich dcer. Ale to už je docela dávno. Tento rok vyslovila podobné přání naše nejmladší dcera – nechtěli byste se mnou navštívit Svatou zemi? Letenky byly za dobré ceny, a tak jsme je objednali. Zamluvili jsme ubytování u Galilejského jezera a v Jeruzalémě a strávili 9 dní na místech, kde se odehrává děj evangelií a kde fyzicky žil sám Pán Ježíš. Zážiteků je mnoho. Dnes bych vzhledem k liturgickému období chtěla napsat, jak jsme mohli prožít vstup do postní doby – tedy Popeleční středě.

Blízko Jeruzaléma směrem na Jericho se rozprostírá Judská poušť. V ní se nachází vádí Kelt – je to údolí vyhloubené tokem řeky, která zde teče v zimních měsících a v létě se ztrácí. Tímto údolím vedla starobylá cesta z Jeruzaléma do Jericha. Nám křesťanům je známá z Bible s podobenstvím o milosrdném Samaritánovi. Na tomto podobenství

Ježíš vysvětloval lidem, kdo je „bližní“. Na vysušené cestě leží oloupený, zraněný člověk. Postupně ho potkávají a míjí nejprve kněz, potom levita, tedy lidé náboženští, kteří spěchají do chrámu, modlit se. Spěchají „plnit si své náboženské povinnosti“ a nemají na něho čas. Ujme se ho až Samařan (pro Žida člověk s nevalnou pověstí), zajistí mu vše, aby se najedl a uzdravil.

Někde v této poušti se pravděpodobně mohl nacházet Ježíš, když byl po svém křtu vyveden na poušť, aby se tam připravil na své poslání. A to byl náš záměr pro tento den. Nechat se „vyvést“ na poušť a tam rozjímat slova z Matoušova evangelia 4,1-11. Tehdy byl Ježíš Duchem vyveden na poušť...

Záměr byl jasný a krásný, mapy jsme měli v mobilu. Potíž byla v tom, že jsme se vydali z Izraele do Palestiny s autem, které mělo izraelskou značku. Věděli jsme, že silnice patří Izraeli a pohyb tam by měl být bezpečný, ale pohybovat se mimo ni už mohlo být nebezpečné. Nakonec to vyřešila hlídka na přejezdu mezi oběma zeměmi. Voják nám poradil, kde nechat auto, aby ho nikdo neukradl, a poslal nás pěšky na okraj pouště. Pak ještě zbývalo vybrat trasu. To se neobešlo bez

bouřlivých debat. Nikdo jsme nevěděli, kudy přesně jít. Ale nakonec jsme následovali Pavla a zažili krásné putování pouští. Okruh měl 16 km, vedl po vršcích, dovedl nás ke klášteřu sv. Jiří a kolem – v této roční době – ještě plného říčního koryta jsme se vraceli zpátky. Jednodenní putování bylo spíš krásné než těžké. Ale i tak nám přineslo prostor k přemýšlení. Třeba o poušti, horké nehostinné krajině, která může být symbolem i pro nějaké etapy našeho života, kdy se nedaří, zdá se nám, že jsme sami, přichází trápení. Nebo o pokušiteli, který nám stále něco našeptává a chce nás rozhádat s druhými, postavit nás samé do středu pozornosti, myslet si, že ti druzí nám stále ubližují...

Túra skončila dobře, auto jsme našli, u benzínky jsme vypili spoustu džusu a vody.

Ale Popeleční středa ještě nekončila. V 16.00 jsme měli naplánovanou mši svatou v Ein Karem, místě na druhé straně Jeruzaléma. Objeli jsme Jeruzalém severně, obdivovala jsem Pavlovu schopnost projet hustým provozem, a těsně přes čtvrtou jsme vstoupili do míst, kde se setkala Panna Maria se svojí tetou Alžbětou.

Zde byl vysloven Magnificat, Mariin chvalozpěv na Boží působení v jejím životě. Zde žila Alžběta a Zachariáš, zde se narodil Jan Křtitel. Na rozdíl od pouště je to zelené, malebné místo. Mši jsme měli s naší „francouzskou skupinou“, ke které jsme se dostali „náhodou“. To by bylo na další vyprávění. Při mši mě zaujal návrh kněze, jak strávit postní dobu. Protože jsme do ní vstupovali právě tady, v místě setkání Panny Marie s Alžbětou, navrhl nám snažit se o co nejvíce setkání s druhými lidmi. Ale aby to nebyla jen obyčejná setkání. Snažit se přijít s Ježíšem v nás.

Po mši sv. nás čekalo jedno takové setkání. Věděli jsme, že zde tráví sabatický (tzn. odpočinkový) rok jeden náš známý kněz z Francie. Představovala jsem si malý domeček se zahradou, knihy s biblickými tématy, studium, cestování, ticho... Když jsme se přivítali, dovedl nás do velkého domu zařízeného pro postižené židovské i muslimské děti. Zde se rozdílý nedělají. Starají se o ně řádové sestry a dobrovolníci z celého světa. A tento náš kněz (už je mu kolem 60 let) je zde dobrovolníkem. Velmi mě to zasáhlo. Říkal nám: „*Pracoval jsem v zodpovědných funkcích, rozhodoval o velkých projektech, vedl jiné kněze a teď toužím dělat skutky lásky pro tyto děti. Potřebuji to.*“

Pozdravili jsme jeho svěřence, vypili čaj s ním a řádovými sestrami, popovídali a odjeli na naše ubytování do Jeruzaléma, do chudé křesťanské čtvrti v blízkosti chrámu Božího hrobu.

A s těmito zážitky a velkými podněty jsme vstoupili do postní doby.

Hana a Pavel Kalčíkovi

SPOLEČENSTVÍ, JSME NA ZAČÁTKU SPOLEČNÉ CESTY

Je tomu rok, co se naše farnost zapojila do synodálního hnutí, ke kterému nás vyzval papež František. Z výstupů skupinek ze všech diecézí nakonec vzešlo v Národní syntéze několik tematických okruhů, z nichž první je nazván „společens- tví“ a ukazuje šest okruhů témat, jimiž by bylo možné se zabývat:

1. Osobní vztah s Bohem
2. Vztahy, blízkost vs. izolace, osamělost
3. Místa prožívání společens- tví
4. Společné slavení
5. Lidé na okraji
6. (A)synodální rysy života církve/farnosti

Protože jsme chtěli vědět, jestli se výpo- vědi synodálních skupinek napříč diecézemi shodu- jí s tím, jaká je situace v našem farním společ- nství a jak palčivé tyto otázky právě v naší farnosti jsou, vypracovali jsme po dohodě dotazník, který se k vám dostal v adventu, měl odrážet výše uve- dené okruhy. Chtěli jsme vědět, zda a jak moc nás bota tlačí ve stejném místě jako ostatní bratry a sestry.

Dotazník kladl tyto otázky:

- **Jste ve své farnosti spokojeni?**
Ano / Nijak zvlášť
- **V rámci farnosti se pravidelně schází rú- zná společens- tví.**
Do nějakého patřím. / Nemám zájem, nepotřebu- je to. / Líbilo by se mi do nějakého patřit, ale zatím nikam nepatřím.
- **Farnost podniká různé aktivity.**
Cítím se zapojený. / Z různých důvodů se nechci / nemůžu zapojit. / Rád bych se podílel, ale nevím jak.

• **Vztahy ve farnosti.**

Mám v rámci farnosti dobré vztahy. / Mám ve far- nosti málo přátel. / Cítím se ve farnosti osaměle a vadí mi to. / Jsem spíš sám a vyhovuje mi to tak.

Prvním tématem tohoto okruhu byla otázka potřeby osobního vztahu s Bohem. Kladli jsme si otázku, zda je i v naší farnosti touha po autenticky žité víře, zda je zde prostor a dostatek podnětů k duchovnímu růstu. Zda jsou tyto touhy naplňované a zda jsou pro všechny dostupné.

V následujícím tématu jsme se zabývali vztahovou rovinou – bratrství a sesterství. Zda je a jak je naplněná potřeba vřelého a přijímajícího společens- tví, se zájmem o sebe navzájem, touha po respektu a toleranci.

Dále jsme hledali odpověď na otázku místa prožívání společens- tví – v syntéze bylo vy- jážděno, že pouhá účast na bohoslužbě věřícím nestačí a farníci nechtějí redukovat společnou cestu pouze na slavení liturgie. Tímto tématem rezonovala touha po sdílení víry v malých spo- lečenstvích. A právě tuto potřebu jsme se snažili zmapovat ve druhé otázce našeho dotazníku.

Předposledním okruhem byla otázka společného slavení – kde v syntéze zaznívala touha po tom, aby zejména slavení eucharistie zrcadlilo rozmanitost charismat a služeb ve farnosti a také aby slavení odpovídalo naší víře, a tak aby bylo slavením radostným.

Dále jsme se snažili zjistit, zda jsou i v naší farnosti lidé, kteří jsou „na okraji“.

Otevřenými otázkami jsme chtěli otevřít prostor komunikace, možnost vyjádřit se, sdělit, abychom zjistili, zda je vůle a touha po dialogu.

Dotazníky se vrátily, zapojilo se přes sto lidí, tedy zhruba třetina farnosti, a proběhlo rychlé vyhodnocení. Logicky si kladete otázku: jak to tedy dopadlo? Na to není snadná odpověď. Každopádně se z odpovědí zdá, že většině lidí se ve farnosti líbí a že farnost je živé společenství. Je dost lidí, kteří se cítí zapojeni, ale je i dost těch, kteří se cítí zapojeni málo a rádi by byli zapojeni

víc. To je velmi dobré. Je mezi námi dost lidí, kteří by se rádi začlenili do nějakého užšího společenství. To je taky velmi dobré. A jsou mezi námi i lidé, kterým se ve farnosti nijak zvlášť nelíbí, nebo se přímo cítí osamělí. A to bychom měli brát velmi vážně. Bude dobře se nad dotazníky ještě důkladně zamyslet v rámci farní pastorační rady nebo v rámci pastorační práce kněze.

Otázky dotazníku určitě neměly posloužit jen pro statistickou výpověď o tom, jak moc jsme v Třešti, Růžené a Kostelci podobní všem českým a moravským farnostem, ale mohly nám pomoci se dotknout důležitých témat, která mohou někdy i bolet. A tím pomoci vystavit se i otázkám dalším a hledat společnou cestu k řešení.

Eva Šalandová

AŽ SE MŮŽEME SETKAT

Ve sdělení dotazníku, který proběhl farností a měl mimo jiné ukázat, jak jsme na tom jako společenství, mě zaujalo, že šest lidí hodnotilo farnost tak, že se v ní necítí nijak zvlášť dobře a tři z nás se cítí osaměle. Dotazník nebyl povinný, odevzdala ho asi 1/3 lidí, takže je docela možné, že těch lidí, kteří nejsou mezi námi „v pohodě“, je víc. Rád bych nás všechny povzbudil k tomu, abychom si všimli, jestli kolem nás není někdo osamělý, a pomozme mu jakkoli. Někdy stačí opravdu málo. Pamatuji si, jak nás před lety, když jsme se přistěhovali, farnost úžasně přijala mezi sebe, jako bychom sem patřili odjakživa.

Máme kostel, kde se scházíme, tak umožněme, abychom se mohli potkat. Dívejme se v nich kolem sebe. Víím, že to není moc zvykem, ale když se nebudeme dívat, tak se neuvidíme, když se neuvidíme, tak se nepoznáme. Při vybírání místa v kostele si můžeme vybírat ne tu lavici, která je prázdná, ale tu lavici, kde se mohu s někým potkat. S někým známým, ale i s tím, koho znám třeba jen od vidění z kostela, ale kdo je taky moje rodina v Kristu. Máme v liturgii pozdravení

pokoje, i to může být šance, jak se s druhým setkat. Podání ruky a pohled do očí, signál, že o sobě víme.

Ono bude potřeba určitě víc, ale někde je třeba začít. A já bych navrhoval začít tam, kde už něco je. Když už máme ty kostely a slavnosti, ať se v nich můžeme i potkat.

Jan

DOMÁCÍ HOSPIC BÁRKA

POMÁHÁ NEVYLÉČITELNĚ NEMOCNÝM I V TŘEŠTI A OKOLÍ

Domácí hospic Bárka, spadající pod Oblastní charitu Jihlava, poskytuje hospicovou péči nevléčitelně nemocným lidem, kteří chtějí žít a dožít doma. Služba je podmíněna spoluprací rodinných příslušníků, kteří mají takového člověka v domácnosti. Domácí hospic Bárka je mobilní zařízení a poskytuje hospicovou péči nejen v Jihlavě a okolí, ale například i na Třeštsku. A kdo se může stát klientem hospice Bárka? Člověk, u něhož byla ukončena léčba vedoucí k vyléčení a byla doporučena léčba paliativní.

O čem paliativní péče vlastně je?

Cílem paliativní medicíny je, aby lidé, kteří se potýkají s nevléčitelnou nemocí, která jim výrazně zkracuje život, měli možnost s tou nemocí žít co nejlépe a závěr života prožít s co nejmenšími potížemi a tam, kde si to přejí. Aby ten život, který lidem ještě zbývá, za něco stál. Paliativní medicína je více o životě než o smrti. Více vyplouvá na povrch, co je pro člověka opravdu v životě důležité, co by ještě chtěl, co si přeje. Je to mnohdy o umění komunikovat tyto věci s pacienty. Nejsme zvyklí se na to ptát. Nejsme zvyklí pohlížet na pacienty komplexně v kontextu jeho života a respektovat jejich příběh. A zároveň tím celým provázet i jejich rodinu.

Jaký je rozdíl mezi domácím hospicem a domácí péčí?

Domácí péčí se obvykle myslí terénní služby zdravotních sester, které také dojíždějí za pacienty domů, ale poskytují jen ošetrovatelské služby jako je péče o rány, podávání injekční léčby apod., jedná se o zdravotní návštěvy podle ordinace praktického lékaře pro široké spektrum pacientů.

Domácí hospic je určen pro pacienty v závěrečné fázi těžkého onemocnění a stará se o ně tým lidí různých profesí. Nerozhoduje tedy věk, ale spíš pokročilost nemoci, přítomnost příznaků, které člověka obtěžují, jako je bolest, zvracení, dušnost apod.

Tým tvoří lékaři, sestry, psychoterapeuti, sociální pracovníci a asistentky odlehčovací služby. Paliativní medicína pohlíží na potřeby nevléčitelně nemocných pacientů komplexně. Nemají jen zdravotní potíže, často řeší různé sociální situace, rodinné a vztahové záležitosti, které s přicházejícím koncem života nabývají na důležitosti. Řeší zajištění rodiny, smíření s příbuznými a někdy i smysl života, bilancují. A my jsme jejich průvodci.

Jak to vlastně funguje?

Domácí hospice je trochu nemocnice na kolečkách ve vlastním sociálním prostředí nemocného. Celý tým se snaží o to, aby pacient kvůli nepříznivým příznakům onemocnění nemusel do nemocnice. Pro naše přijaté pacienty fungujeme 24 hod. denně, a to tak, že kromě plánovaných návštěv mají možnost kdykoliv zavolat na pohotovostní telefon. Ten dostanou při přijetí. Po zavolání na toto číslo (které není k dispozici široké veřejnosti) může k pacientovi vyjet sestra s lékařem a řešit komplikace onemocnění doma. Jsme schopni doma provést drobné zákroky, lékař

měnit medikaci, kterou máme pak ihned k dispozici. Naši pacienti mají k dispozici kompenzační pomůcky, které jim dovezeme. Využití mohou také naši odlehčovací službu.

V případě dotazů nás kontaktujte na tel.: 736 523 676 nebo na emailu: marketa.brestovska@jihlava.charita.cz. Můžete se za námiavit i osobně na adresu Mahenova 16 v Jihlavě.

Bc. Markéta Brestovská

Vedoucí pracovník Domácího hospice Bárka

Z MĚSTA BETLÉMŮ DO MĚSTA BETLÉMŮ

O jarních prázdninách jsme strávili pět krásných dní v Itálii. Ubytování jsme byli v Centru Velehrad - <https://www.velehrad.it/>. I když název centra evokuje náboženské poutní místo, může se zde ubytovat kdokoli, když tedy dodržuje určitá pravidla tohoto poutního domu. Ředitelem je náš bývalý pan farář Damián Jiří Škoda, takže poutník z Třeště a okolí se zde bude cítit téměř jako doma. Centrum má strategickou polohu z hlediska blízkosti hlavních památek Říma. Svatopetrské náměstí 10 minut pohodové chůze, Colosseum a Fontana di Trevi 4 km a mnoho dalších. V Římě funguje hustá síť hromadné dopravy a tři linky metra. Pro místa, kam se nechcete přesunovat pěšky, doporučujeme její využití.

Tentokrát to bylo již podruhé, co jsme se do tohoto „věčného města“ vypravili. Opět jsme viděli mnoho krásných míst. Vrcholem pro nás byla návštěva městečka vzdáleného cca 100 km od Říma s názvem Greccio, které má cca 1550 obyvatel, a nedalekého kláštera Santuario di Greccio (Poutní místo - svatyně Greccio).

Tento klášter se nachází v hornaté oblasti Itálie a autem se dá dojet až na místo. Jedná se o jednu ze čtyř svatyní v tomto krásném „rietenském“ údolí, které rád navštěvoval a trávil zde čas sv. František z Assisi.

Začátek betlémské a betlémařské tradice se datuje dle některých zdrojů 24. nebo 25. prosince roku 1223. Letos tedy budou slavit 800 let. Svatý František chtěl znovu prožít „betlémské události“ o narození Ježíše.

Z vyprávění o. Damiána: „*Dle vyprávění Tomasa z Celana (jednoho z prvních historiků, který sepsal události kolem sv. Františka) nechal sv. František připravit v jeskyni jesličky se senem, dovedli také oslika a volka. Spolu s bratřími františkány se sešel velký zástup z okolí. Slavili mši svatou. Sv. František velmi horlivě a s láskou kázal o Pánu Ježíši, o jeho narození a velmi něžně vyslovoval jeho svaté jméno. V určité chvíli se podle věrohodného svědka v jesličkách se senem zjevilo malé dítě, které bylo živé. Toto ztvárnění vánočního příběhu bylo tedy po betlémských událostech, které se udály před 2000 lety, prvním „živým betlémem“ na světě. Sv. Františkovi však nešlo o nějaké „divadlo“, ale o znovuprožití chudoby a prostoty události při narození Ježíše Krista. Santuario i nedaleké městečko Greccio betlémskou tradici udržují a každoročně se zde o Vánocích koná velké představení „živého betléma“.*“

V klášteře jsme viděli velkou expozici betlémů různých velikostí a z různých materiálů (dřevo, sklo, kukuřice, látkové, keramika, papír). Jednotlivá díla z různých koutů světa přinášejí

vhled do svého kulturního pojetí a vnímání. Betlém z Třeště tam ale ještě není. 😊 Další muzeum betlémů se nachází přímo v městečku, ale to jsme nenavštívili, protože je z důvodu rekonstrukce dočasně uzavřeno.

I tato návštěva Itálie se pro nás stala nezapomenutelnou a určitě nebyla naší poslední. Nejen našim betlémářům návštěvu doporučujeme. A třeba vznikne i nějaké to přeshraniční přátelství.

- JaKM -

PLAVBA NA HAVAJ

Po tříleté pauze se v sokolovně opět uskutečnil dětský karneval. Hlavním tématem byla plavba námořníků na Havaj. Ale jak si asi všichni dokážeme představit, plavba po širém oceánu není jen tak. Naše 4 hlavní plující dobrodruhy potkala na moři spousta příhod. Napadla je mořská příšera, neměli co jíst, rozbila se jim loď... Naštěstí nám se vším pomohly děti, které se do programu zapojily velice aktivně. Loď jsme z kubic, které ležely po celém sále, společně postavili.

Během plavby jsme si také všichni zatančili taneček na písničku Tři citrónky. Vyhýbali jsme se a přeskakovali dlouhá žahavá chapadla příšery. Utíkali jsme i před žralokem – a to ve variaci na hru “rybičky”.

I když jsme se snažili, bohužel jsme ztroskotali. Ostrov byl pro nás zcela neznámé místo, ale i tak jsme se nevzdávali a pracovali jsme na opravení lodi. Abychom úplně nevyhladověli, sbírali jsme bobule (barevná víčka), které byly roz-

házené po celé tělocvičně. Někteří naši námořníci byli obzvláště mlsní a děti to neměly vůbec lehké. Některý námořník chtěl pouze bobule fialové, jiný chtěl jen červené nebo oranžové.

Všichni jsme přiložili ruku k dílu a společně jsme se z ostrova dokázali dostat a doplavit se domů.

Na konci karnevalu byla také možnost kreslení na papír nebo prolézání opičí dráhy. V průběhu programu byly i krátké přestávky, při kterých byla možnost zajít si do kuchyně a doplnit síly.

Tímto bych tedy chtěla poděkovat rodičům, kteří připravili buchty nebo jakékoli jiné občerstvení. A hlavně všem spolupracovníkům! 😊 Celou akci jsem si užila a těším se na další setkání s dětmi! ❤️

Klára Zažímalová

TÁBOR 2023

Milí rodiče,

v letošním roce jsme po dlouhém zvažování přistoupili k výraznějšímu zdražení tábora. Cítíme, že bychom Vám takový krok měli vysvětlit. Jako všech tak i nás se dotýká inflace, která je neúprosná a nevyhne se ani našim výdajům. Nechceme věštit z křišťálové koule a tvářit se, že víme, jaká bude situace v létě, ale po zkušenosti z předchozího roku, kdy byly naše odhady příliš optimistické a celkové hospodaření tábora v záporných číslech, chceme být obezřetnější. Naše předpoklady o inflaci vychází především z dat českého statistického úřadu (Indexy spotřebitelských cen podle klasifikace ECOICOP – meziroční index). Ruku v ruce se zdražením tábora musí samozřejmě jít i odpovědné hospodaření, na které

jsme se taktéž museli po minulém roce zaměřit a nadále se zaměřujeme.

Cena pro členy orla	2.500Kč
Cena pro nečleny	2.700Kč
Cena pro dalšího sourozence	2.500Kč
Cena po 31.5.2023	2.900Kč

Děkujeme Vám za mnohaletou přízeň.

Tým vedoucích staršího tábora

P.S.: Velmi nám pomůže, když své děti přihlásíte co nejdříve, abychom případně mohli oslovovat zájemce z jiných farností.

ZVEDÁME KOTVY!

Termín: 11. - 21. července 2023
Místo: Rekreační chata u Opatova

C E N A

Pro členy Orla	2600 Kč
další sourozenec	2500 Kč
Pro nečleny Orla	2800 Kč
další sourozenec	2700 Kč

TJ OREL TŘEŠŤ
LETNÍ TÁBOR ZLATOMLÝN
pro děti 1. stupně ZŠ

Kapitánka

Marie Kaňkovská
736 702 315
maruskanka@seznam.cz

Příhlášky na webu: tabor.tre-faz.cz

VÍCE INFORMACÍ:
[HTTPS://TABOR.TRE-FA.CZ/](https://tabor.tre-faz.cz/)

TÁBOR LOVĚTÍN 2023

PRO ŽÁKY 2. STUPNĚ

9.- 19.7.2023